

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 308
Hyväksytty: FCI 16.3.2012
Kennelliitto 5.6.2012

HOLLANNINROTTAKOIRA
(HOLLANDSE SMOUSHOND)
Alkuperämaa: Alankomaat

1/4

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS:

Seurakoira

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 2 pinserit, snautserit, molossityyppiset ja sveitsinpaimenkoirat

Alaryhmä 1.3 pinserit ja snautserit

Käyttökoetulosta ei vaadita

LYHYT HISTORIAOSUUS:

1800-luvun puolivälissä rotu oli hyvin suosittu Alankomaiden ylemmän keskiluokan keskuudessa; se seurasi hevosvaunujen mukana ja pyydysti rottia talleilla. Vaikka rodun alkuperää ei tunnetakaan tarkkaan, yleinen käsitys on, että sen syntyyn on vaikuttanut mm. alkuperäinen kellertävä snautseri. Amsterdamilainen koirakauppias myi näitä koiria "herrasmiehen tallikoirina" Amsterdamin tavarapörsissä kävijöille, mutta pian nimeksi muuttui "smous" eli karkeapartainen, erotuksena brysselingriffonista. Ensimmäisen rotumääritelmän laativat v. 1905 Bylandtin kreivi, A. Woltman Elpers ja L. Seegers. Tämän jälkeen rodun suosio ja kiinnostus sitä kohtaan vaihtelivat, kunnes viimeinen pentue rekisteröitiin Alankomaiden koirarekisteriin vuonna 1949. Vuonna 1973 rouva H. M. Barkman van der Weel ryhtyi elvyttämään rotua, ja aloitti sekarotuisilla koirilla, jotka muistuttivat ulkomuodoltaan hollanninrottakoiraa. 1978 alkaen rotua on vaalinut Hollandse Smoushonden Club. Vuonna 1905 laadittu rotumääritelmä uudistettiin 1980.

YLEISVAIKUTELMA:

Karheakarvainen, eloisa, aktiivinen, vahva ja neliömäinen. Tiivisrakenteinen ja vankka. Nartut saavat olla rungoltaan hieman uroksia pitempiä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

Säkäkorkeus mieluiten yhtä suuri kuin rungon pituus. Kallon pituuden (mitattuna niskakyhmystä otsapenkereeseen) ja kuono-osan pituuden (otsapenkereestä kirsun kärkeen) suhde on 2:1. Rintakehän syvyys on noin puolet säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE:

Omistajaansa kiintynyt, iloinen, ystävällinen ja avoin, eloisa mutta ei hermostunut tai ylivilkas, ei pelokas.

PÄÄ:

Pää on leveä ja lyhyehkö, otsapenger selvästi erottuva. Pään karvoitus on erittäin rodunomainen piirre.

Kallo: Leveä ja lyhyehkö, hieman holvautunut.

Otsapenger: Selvä.

Kirsu: Mieluiten musta ja leveä.

Kuono: Leveä. Kuono-osan pituus on mieluiten puolet kallo-osan pituudesta. Kuononselkä on suora.

Huulet: Tiiviit ja mustareunaiset.

Leuat / hampaat: Mieluiten leikkaava purenta. Tasapurenta tai hyvin lievä alapurenta ovat sallittuja.

Silmät: Tummanruskeat silmät ovat hyvin rodunomaiset. Silmät ovat suuret ja pyöreät, eivät ulkonevat eivätkä syvällä sijaitsevat. Ilme on ystävällinen ja eloisa.

Korvat: Melko korkealle kiinnittyneet, suhteellisen pienet ja riippuvat. Koiran ollessa tarkkaavainen korvan kärki suuntautuu hieman eteenpäin poskea vasten.

KAULA: Lyhyehkö ja lihaksikas.

RUNKO: Rungon tulee antaa vankka vaikutelma.

Ylälinja: Kaulalinja liittyy sulavasti rungon ylälinjaan.

Selkä: Suora.

Lanne: Hieman kaartuva.

Lantio: Hieman laskeva.

Rintakehä: Leveä, ei liioitellun syvä; kylkiluut ovat selvästi kaarevat. Eturinta ei ole kovin voimakas.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on hieman kohoava.

HÄNTÄ: Häntä on suhteellisen lyhyt, mieluiten korkeintaan kinnerniveleen ulottuva, asennoiltaan iloinen mutta ei selän päälle kiertynyt.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Kohtuullisesti kulmautuneet, vahvat ja lihaksikkaat.

Lavat: Kohtalaisen viistot.

Olkavarret: Suunnilleen lapaluun pituiset.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Suorat ja vahvaluiset, selvästi rungon alla.

Välikämmenet: Melko pystyasentoiset.

Etukäpälät: Pienet, pyöreät ja tiiviit ns. kissankäpälät; kynnet mieluiten tummat.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Kohtuullisesti kulmautuneet, vahvat ja lihaksikkaat.

Reidet: Reisi ja sääri ovat yhtä pitkät.

Polvet: Kohtuullisesti kulmautuneet.

Sääret: Reisi ja sääri ovat yhtä pitkät.

Kintereet: Kohtuullisesti kulmautuneet.

Välijalat: Ei kannuksia. (Huom. Suomessa typistyskielto)

Takakäpälät: Pienet, pyöreät ja tiiviit ns. kissankäpälät; kynnet mieluiten tummat.

LIIKKEET: Vaivattomat, sulavat ja säännölliset.

KARVAPEITE

Karva: Rungossa karva on karkeaa, kovaa, suoraa ja ruokkoamattoman näköistä, noin 4–7 cm pitkää ja siinä on riittävästi pohjavillaa. Kihara, villava tai huopaantumaan taipuvainen karva eivät ole toivottavia. Päässä karva on mieluiten yhtä karkeaa kuin rungossa.

Karva on pitempää poskissa ja se muodostaa viikset, parran ja kulmakarvat. Kulmakarvat voivat kaartua hieman silmien eteen mutta ne eivät peitä silmiä eivätkä estä koiraa näkemästä. Raajoissa karva on laadultaan samanlaista kuin rungossa mutta hieman lyhyempää, ja se sojottaa taaksepäin muistuttaen niukkaa hapsutusta. Raajoissa ei saa olla tiheää tai villavaa karvaa, joka peittää todelliset ääriviivat. Hännessä karva on kauttaaltaan tuuhea.

Väri: Yksivärinen keltainen kaikissa sävyissään, tumma oljenkeltainen on toivottu. Korvat, viikset, parta ja kulmakarvat voivat olla tummempaa keltaisen sävyä kuin karva muualla. Muu väri kuin keltainen eri sävyissään on virhe.

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Urokset noin 37–42 cm

Nartut noin 35–40 cm.

Paino: 7–11 kg.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Rotutyypin puuttuminen
- Koiran ulkomuodon muuttaminen tai merkit siitä (kemiallisin ainein tai kirurgisesti)

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.